

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de examencommissie van de Tilburg School of Humanities, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 oktober 2017 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster appellante geen goedkeuring verleend om de door haar aangevraagde minor in het bachelorprogramma op te nemen.

Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Op 9 maart 2017 heeft het college het beroep ter zitting behandeld waar appellante in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde, Y, verscheen. Namens verweerster verschenen A, B en C.

2. Feiten en omstandigheden

Appellante volgt de bacheloropleiding Communicatie- en Informatiewetenschappen (CIW). Zij heeft van 7 maart 2016 tot en met 3 juli 2016 aan een universiteit in China (Shanghai International Studies University) gestudeerd. Zij heeft daar een taal cursus (hierna: “de Taalcursus”) met goed gevolg afgelegd, die zij wil inzetten als minor in het bachelorprogramma.

Voorafgaand aan haar vertrek naar China, namelijk op 27 september 2015, vraagt appellante per e-mail aan de uitwisselingscoördinator:

“Would the language courses also count for ECTS? Do you know how many ECTS one course is worth or where I can find this information since there is no information about SISU on the UVT website.”

De uitwisselingscoördinator reageert op 19 oktober 2015:

“Apologies for my late reply. This is due to the topic of this e-mail that was under discussion in the LAS-office. You can take the language course from SISU and it will count towards the credits for your minor. I am still investigating the exchange rate for credits in China and Tilburg. You will be informed as soon as I know more.”

Op 21 november 2015 mailt appellante naar de studieadviseur:

“Studenten dienen de vrije minor goed te laten keuren door de Examencommissie. Ik ga mijn minor aan een universiteit in Shanghai volgen. Ik heb helaas nog steeds geen duidelijkheid over welke vakken ik daar precies ga volgen. Daarom kan ik het formulier niet goed invullen. Moet ik alsnog een formulier proberen in te vullen en voorbeeldvakken invullen?”

Zij krijgt op 24 november 2015 het volgende antwoord van de studieadviseur:

“Nee, dat lijkt me niet zinvol. Het lijkt me dan beter om, als je ter plekke bent, een minorformulier in te vullen. Je kunt daarbij gebruik maken van een digitaal aanvraagformulier: (...)”

Vaststaat dat appellante níet voorafgaand aan haar vertrek en óók niet gedurende haar verblijf in China, aan verweerster goedkeuring heeft gevraagd om de Taalcursus te mogen inzetten als minor in het bachelorprogramma.

Eind september 2016 heeft appellante bij verweerster alsnog een dergelijk verzoek ingediend.

Bij het bestreden besluit heeft verweerster op basis van de beschikbare gegevens daarvoor geen goedkeuring verleend.

Door dit besluit dient appellante andere cursussen te volgen om de minorruimte in het bachelorprogramma te vullen, alvorens appellante het bachelorexamen met goed gevolg heeft afgelegd. Hierdoor heeft appellante studievertraging opgelopen.

3. Standpunten partijen

- 3.1 In beroep voert appellante aan dat zij het nodige heeft gedaan om zich te informeren over de toepasselijke regelgeving en dat zij op de informatie van de uitwisselingscoördinator mocht vertrouwen, ondanks het feit dat deze informatie niet afkomstig is van het bevoegde orgaan.
- 3.2 Daarnaast voert appellante aan dat dat er een belangenafweging gemaakt moet worden tussen het belang van het volgen van inhoudelijke vakken binnen de minor enerzijds en het belang van appellante om studievertraging te voorkomen anderzijds. De handhaving van de Onderwijs- en Examenregeling is geen doel op zich. Appellante meent dat haar belang zwaarder weegt en dat verweerster onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het niet mogelijk is de door appellante gevolgde cursus mee te tellen in haar programma. Appellante trekt de stelling van verweerster dat dit studieprogramma met een taalcursus geen waardig diploma oplevert in twijfel. Mogelijk

accepteert een andere universiteit die een soortgelijke opleiding verzorgt deze cursus wel binnen het programma.

- 3.3 De cursus is op dit moment niet eenduidig gewaardeerd met een aantal studiepunten. Appellante ging ervan uit dat de cursus 60 ECTS waard is, maar ook indien de cursus een studielast van 30 ECTS (het minimum voor een minor) of minder behelst had het op de weg van verweerster gelegen om dat aantal vast te stellen en appellante in de gelegenheid te stellen haar minor te completeren, aldus appellante.
- 3.4 Verweerster voert aan dat de uitwisselingscoördinator – er kennelijk vanuit gaande dat appellante een LAS- in plaats van CIW-student was – inderdaad foutieve informatie heeft gegeven, maar dat dit geen fout is die door verweerster is gemaakt. Blijkens de mailwisseling die appellante had met de studieadviseur was appellante ervan op de hoogte dat ze bij verweerster moest verzoeken om goedkeuring. Appellante had dit verzoek in het buitenland digitaal kunnen indienen. Appellante heeft deze stap niet gezet. Het risico van een mogelijke afwijzing lag derhalve bij appellante, aldus verweerster.
- 3.5 Verweerster voert aan dat in de toepasselijke regelgeving, namelijk artikel 4.3.3. van de Onderwijs- en Examenregeling voor Bacheloropleidingen TSH 2015-2016 (OER), is bepaald dat taalvaardigheidscursussen in de regel niet in een minorprogramma kunnen worden opgenomen. Studenten worden over deze regelgeving ten aanzien van taalvaardigheidscursussen in het bijzonder en van de invulling van een buitenlands studieverblijf in het algemeen langs verschillende wegen geïnformeerd. Appellante had daarmee bekend moeten zijn. Ter zitting verklaart verweerster dat een minor meestal bestaat uit vier tot zes samenhangende cursussen en een taal cursus wel kan worden geaccepteerd in de minor indien het gaat om een taalvaardigheidscursus die dienstig is aan andere cursussen, bijvoorbeeld om de linguïstiek in een bepaald land te kunnen bestuderen. In casu vraagt appellante om haar minor van 30 ECTS eenzijdig in te vullen met één taalvaardigheidscursus. Dat past niet binnen het programma van CIW, aldus verweerster. CIW is een geaccrediteerde opleiding waarvan de eindtermen zijn vastgelegd. Verweerster is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de opleiding en moet ervoor instaan dat afgestudeerden voldoen aan die eindtermen.
- 3.6 Verweerster voert voorts aan dat appellante geen cursusbeschrijving heeft bijgevoegd toen zij om goedkeuring verzocht, ondanks dat verweerster daar om heeft gevraagd. Verweerster heeft zelf ook pogingen ondernomen om van de universiteit in China meer informatie te krijgen over de gevolgde cursus. Het is verweerster echter nog steeds niet duidelijk wat bijvoorbeeld de inhoud, eindtermen, werkvorm en toetsvorm van de door appellante gevolgde cursus is. Verweerster heeft door het gebrek aan informatie niet kunnen beoordelen hoeveel ECTS de cursus waard is, maar vermoedt dat het minder dan 30 ECTS betreft. Indien appellante alsnog meer informatie zou aanleveren kan verweerster het verzoek opnieuw beoordelen.

4. Overwegingen college

- 4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het

recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of de beslissing in overeenstemming is met de regeling(en) en of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.

- 4.2 Het college stelt voorop dat zij het op zichzelf niet onbegrijpelijk vindt dat appellante zich beroept op de aan haar op 19 oktober 2015 door de uitwisselingscoördinator gezonden email. In die email gaf de uitwisselingscoördinator appellante immers expliciet te kennen dat de Taalcursus zou meetellen in haar minor. Dus is het ook niet onbegrijpelijk dat de email bij appellante op zijn minst genomen verwarring en mogelijk zelfs enige verwachting en/of vertrouwen kan hebben gewekt.

De omstandigheid dat de email niet afkomstig was van verweerster, maakt dat niet anders; het is immers aan de universiteit om ervoor te zorgen dat de organisatie zodanig is ingericht c.q. dat afdelingen/onderdelen/(bestuurs)organen van de universiteit zo zorgvuldig (samen)werken dat er geen fouten (kunnen) worden gemaakt.

- 4.3 De omstandigheid dat de email bij appellante enige verwarring en mogelijk zelfs enige verwachting en/of vertrouwen kan hebben gewekt, impliceert echter nog niet dat door appellante dús ook een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel kan worden gedaan. Daarvoor is immers nodig dat er sprake is van een rechtens gerechtvaardigd opgewekt(e) vertrouwen c.q. verwachting en daarvan is naar het oordeel van het college in casu geen sprake.

Ten eerste niet omdat de meergenoemde email en dus ook de daarin vervatte mededeling "You can take the language course from SISU and it will count towards the credits for your minor" afkomstig was van de uitwisselingscoördinator en dus niet van het in casu op grond van artikel 4.3.3. van de OER bevoegde orgaan, zijnde verweerster. Daarbij neemt het college in aanmerking dat uit de mailwisseling tussen appellante en de studieadviseur – welke mailwisseling plaatsvond ná de mailwisseling met de uitwisselingscoördinator – blijkt dat appellante wist dat verweerster het bevoegde orgaan was.

Ten tweede niet omdat de meergenoemde email ook meldt "I am still investigating the exchange rate for credits in China and Tilburg. You will be informed as soon as I know more." en de mededeling dus geen duidelijke onvoorwaardelijke toezegging bevatte. Bovendien blijkt ook uit de onder 2. geciteerde mails van respectievelijk 21 en 25 november dat appellante heel goed wist dat zij de benodigde goedkeuring nog niet had ontvangen én dat zij na aankomst in China nog actie moest ondernemen om de alsnog de benodigde goedkeuring van verweerster te krijgen.

- 4.4 Het college constateert dat appellante – ondanks de mail van de studieadviseur waarin appellante er op werd gewezen om na aankomst een digitaal verzoek in te dienen – geen verzoek heeft ingediend toen zij bij aankomst in China wist welke Taalcursus zij daar ging volgen. Een dergelijk verzoek was echter wel noodzakelijk. Ingevolge artikel 7.13 lid 2 van de WHW is in de OER immers vastgelegd welke kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden een student bij beëindiging van de opleiding moet hebben verworven. In artikel

4.3.3. van de OER is voorts bepaald dat taalvaardigheids cursussen in de regel niet in een minorprogramma kunnen worden opgenomen. Bovendien is in die bepaling opgenomen dat een minor dient te voldoen aan de geldende criteria van omvang, niveau en cohesie en dat een student toestemming behoeft van verweerster voor een minorprogramma.

Verweerster is gehouden te handelen binnen de kaders die de OER stelt. Voorts is verweerster ingevolge artikel 7.12b WHW verantwoordelijk voor de kwaliteit van de tentamens en examens. Verweerster is dus gehouden te beoordelen of een minor inhoudelijk past binnen het programma van de geaccrediteerde opleiding, gelet op de eindtermen zoals die zijn vastgelegd in de OER, en of de tentaminering van die minor die gevolgd wordt aan een andere opleiding van voldoende niveau is.

- 4.5 Het college betreft in haar overweging dat verweerster onweersproken heeft gesteld nooit een volledige aanvraag met inhoudelijke documentatie over de betreffende cursus van appellante te hebben ontvangen. Nog los van de in de OER genoemde beperking dat taalvaardigheids cursussen in de regel niet in een minorprogramma kunnen worden opgenomen, is het college van oordeel dat een minoraanvraag – en in het verlengde daarvan een verzoek om het aantal ECTS van een cursus vast te stellen – reeds afgewezen kan worden indien de aanvrager onvoldoende informatie overlegt om de cursus te kunnen beoordelen.
- 4.6 Ten slotte is het college van oordeel dat indien appellante direct na aankomst een verzoek zou hebben ingediend, er op dat moment duidelijkheid had kunnen ontstaan over de inhoud en al dan niet goedkeuring van de betreffende Taalcursus. Appellante had in dat geval, al dan niet in overleg met verweerster, in China eventueel een of meer andere cursussen kunnen volgen voor de minor. Aannemelijk is dat er dan geen studievertraging zou kunnen zijn ontstaan. Het college volgt de stelling van appellante dat haar belang om studievertraging te voorkomen zwaarder weegt dan het belang van verweerster om een taalcursus niet als minor in het bachelorprogramma te accepteren daarom niet.
- 4.7 Ook de overige argumenten van appellante kunnen niet tot de conclusie leiden dat verweerster het bestreden besluit niet heeft mogen nemen.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 9 maart 2017 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.